

אידי הגאופולטיקה יכולים להוכיח על נקלה, שאותו פחד שמחזיקים היום במערב מפני בריה"מ ואותה חרדה האוחזת רבים כבר היום מאימת המחר בו יגבר ויוון הענק הסיני, אינם קשורים דווקא במשטר הקומוניסטי השולט היום בשתי ארצות אדירות המיועד והי כמות היום עומד נגד רוסיה המערב הליבראליסטי. לפני עשרים שנה מלשה לחכה ברמיה הגאצית לפני מחצית המאה — ברמיה הקיסרית קפיטליסטית, לפני מאה ומחצית — צרפת הנפוליאונית — מהפכות ועל הסכנה הצעירה הסינית ניבאו מודרים, סוציולוגים, היסטוריונים, לפני עשרות בשנים, כסרם עלתה אף על המחשבה דמות סין הקומוניסטית. אמנם גם מהרשימה זעלה, אפשר לכאורה להסיק, שבצעם, רוסיה זו היא כבשה תמימה שהיתה לטרף זאבים והיא מעצמה מעולם לא חרגה מתחומיה לחקוף אחריה, אלא דבר זה סותר איכשהו את העובדה שבכל זאת רוסיה מתעצמת והולכת זה כחמש מאות שנה מנסיונות קטנה לאימפריה מש, אם כי — שמימיים גיאוגרפיים — בעלת אופי אחר מאשר האימפריות המערביות שחיפשו להן, מחמת הצפיפות סביבן, טריטוריות מעבר ליםים.

ואף על פי כן הבה להגאופוליטיקה הזה אשר שמו לגבי אירופה רוסיה ולגבי אסיה האוסטרליה — סין, מופיע היום בדמות קומוניסטית וזה הרבה יותר מאשר איצטלא. מרבית — וכמדה רבה של צדק — להשוות את הקומוניזם הרוסי הבינלאומי הקיים והמאורגן למרות חסיונו הרשמי של הקומוניזם, לצנזור התממשות כחות הצלב והחרב. גם אז לא מעט אינטרסים פילי-טיים ארציים ניצלו את האידיאה שלו לכבוש ארצות, כביכול למען ביעור האלימות. כסופו של דבר כמובן נשך הרבה יותר דם בשם תורת הסליחה לאויבים מאשר בשם האלימות, וגם בעינינו פנים מרבית להשוות את הלידתו של הקומוניזם לדליית הכנסייה בקביעת ה' בדמים מנובה ובדחיתו השטות וכי. ובלא זאת מן הדין שגם יריביו יודו שהקומוניזם הוא פחית איצטלא מאשר היתה הנצרות הכובשת. קיסרים נוצרים רבים, נצרותם באמת לא היתה אלא עניין חיצוני או עניין לעולם הבא, ועוד

שכחכם נשאר בדיק מה שהיו קיסרי רומא לפניכם או קיסרים אירופיים. תלויכם אתרומם, שואפי שלטון וכבוד במקרה הרע ביותר, שאפי כוח ועושר לארצם ועמם במקרה הטוב ביותר, ועל פי רוב ציורף ומוזוג של שני אלה. מעטים היו שליטים נוצריים חסידים שלשו את מלה מותיהם באמת ובתמים למען הכאת הכשורה הנצרית לנכדקרים. למען נאולת נשמותיהם של הולכי-בחושיך.

אין הרבר כן לגבי שליטי הקומוניזם. ודאי שגם לנין, גם סטאלין, גם הרושצ'וב, הבלק בר ועוד משנות חייו של רק בשנות חייו האחרונות, ואין פלא אם אדם השולט על עוצמה שכזאת מחתיל לראות עצמו באופן אשר בחינת גואל ומשיח, בחינת אדם של כמעט בעל שליחות עליונה אין פלא שהנאצי השליטה הזאת משפיעה בתחום נפשי עצמא מעבר לאידיאה. ואף על פי כן אין לאדם שתאוות השלטון ודקדקיות הכבוד לכדם הנש פעם תרשי הקומוניזם יותר מאשר רצון השלטת המשטר הקומוניסטי בארצם ואחר כך בעולם כולו. ומאן לאופי המיוחד של דיקטאטור קומוניסטי.

ואין זה להועלת הכבדית ותעמולתיה וגם לא להעמקת ההבנה ההיסטורית, אם למען הקיצור והדיסאונגיה ההפחפה וההרתעה וה' המאסה מרבית על נאציונל קומוניזם בנשימה אחת, על הדיקטאטור סטאלין או הרושצ'וב כדומים לדיקטאטור היטלר. ודאי שישנם בדיק סאטוריום סילן כמה צדדים שישנים דומים אף כל הרצף להשתמש בהם כדי ליצור הית' נבנות לקומוניזם ולרוסיה, אינו צורך מבחינת האמת ואינו מצליח מבחינת התוצאה. הלאית לך דוגמא בתחום האמנות:

ראינו את האמנהולטון ציילי צאפלין שכתובם נשאר בדיק מה שהיו קיסרי רומא לפניכם או קיסרים אירופיים. תלויכם אתרומם, שואפי שלטון וכבוד במקרה הרע ביותר, שאפי כוח ועושר לארצם ועמם במקרה הטוב ביותר, ועל פי רוב ציורף ומוזוג של שני אלה. מעטים היו שליטים נוצריים חסידים שלשו את מלה מותיהם באמת ובתמים למען הכאת הכשורה הנצרית לנכדקרים. למען נאולת נשמותיהם של הולכי-בחושיך.

הנה הוא עומד לפנינו היום הרושצ'וב זה בפתיחת הוועידה העשרים ושתיים של המפלגה

כדור הארץ שבידיים-ידי-חרש'וב

מאת ד"ר ישראל אלדד

בסרטו המופלא, הדיקטאטור הגדול, הוא משחק את היטלר, הוא מעמידו בניחוח, קצה מראה אותו שואף כבודו תארץ על קצה אצבעו. בפניו, כיהוד בעינו או רואים את הסירוף, את המאניאקות ודאי. שהיה היתה — עוד ישנה — לאומיות אכסאטאני ביה, שהיטלר רכב עליה ודבק בה והרביק את מיליונים אף היה גם צד שני, הצד האנושי שבו, הדיקטאטור הנאצי, הצד השני השמימי והמאניאקי הזה הוא שאפשר שסביבו יתרכזו כדוריו אנשים שפוקפקים ביותר מבחינת יוש רם, אף מבחינת אמנותם הנאצית ודאי ודאי מבחינת רמתם האינטלקטואלית. היומנים על משפטם נרנברג שפורסמו מעל דפי כמה ז' היו מסלפים ביותר מבחינה זו. ושיפוט של ברינג היה ביטוי חיצוני לניפוח עיניים רבים, פילוסופיים ומדיניים ולכללים. הדמויות הנוריות בהנהגת הנאצים מופיעות. היו יתן השופט של כרוס של ברינג וכל מה שפססומל בו וראשם — היטלר, שהאינטואיציה שלו הכתיר מה והמרומה הלהיבה את כולם באשר ביש את את השקופת הרבים וכסופו של דבר שרשה בלהבה את כולם באין לה ביסוס רוחני, מחשבת-תבונתי מפיסק ומעמיק.

הנה גם הדיעו לפני זמן מה על באוניותו הצבאית של הרושצ'וב, ביהוד בתחום המלחמה הימית וזקוב סעה — כמו שרצוף בוננו — הוא הרושצ'וב (כמעט שלא סעיתי לכתוב: "סטאלין") הציל את רוסיה מפנייה צפונית בגלל סעויותיו של זקוב.

הנה החורה על כל מה שידענו מאז, על סכסי מציאות הכפיים ואף שירים ופואמות לכדור.

וכל זאת בסימת ההתנגדות לפולחן האישיות המכונה סטאליניזם.

הנה: לא יתואר אף על ידי ויוביו הגדולים ביותל של המשטר הקומוניסטי ושל סטאלין או הרושצ'וב. שאינו שהוא אמן, ולו גם לא כציאפלין החשוד באהדה לקומוניזם, לו גם אמן מערבי ליבראלי אמיתי, לא ייתכן שמישהו יצליח לערוך דמות מנוחכת כזאת לסטאלין או לרושצ'וב.

הנה הוא עומד לפנינו היום הרושצ'וב זה בפתיחת הוועידה העשרים ושתיים של המפלגה

ידי-חרש'וב

מאת ד"ר ישראל אלדד

השונגות מאלטימאטום למערב בעניין בר לין, כשם שהבטחה על דיקוים בשלום-אין בהם בזו להסעות, על כל הרגיעו שמה רוסיה בכל זאת ויתרה על השלטת הקומוניזם בעולם. לא ויתרה, לא להלכה ולא למעשה.

וכל עוד לא ויתרה על ויתרה על בעולם הקומוניסטי, וכל עוד לא ויתרה על חוין הקומוניזם בעולם, וכל עוד קיימים מחוצה לרוסיה משטרים קפיטליסטיים וליברלים השואפים אם מרצון ואם מאונס, להביא אשר וצדק לבני אדם בדרך אחת, וכל עוד ישנן ארצות נחשלות ומתעוררות שהחופש הפוליטי והרוחני האינדיוואלי ז' להם, ולא נחוצ להם עדיין, ועל הכל: כל עוד ישנן ברוסיה עצמה — הכרעת בעל עין הרושצ'וב עצמו — נסיות בורגניות ועני בורגניות, קונטר מהפכניות, רביווניסטיות וכז', ממלא הרגשות האינדיוואלי אלים הנבעיים או המלאכותיים —

כל עוד כל אלה קיימים, ימשך מינוס של 9 מיליונים חברי המפלגה הקומוניסטית הרוסי סת לראות עצמו רשאי להרגיז למישרין ב'170 מיליון רוסים, ובתוך מינוס זה יראה עצמו רשאי מינוס של עשרות אחדות של מנהלי צמרת שעברת שלקטיות ושריונים בדומים וגדולי דמם, להנהיג מפלגה, ובעקפיון בעולם ה' קומוניזם כולו, וימשך לשלוט בצמרת ורימניה אחד הקרוי בלשון אירופה: דיקטטור, אשר מרעיים לו לא כפי שרועים באנגליה למלך שהוא סמל או בארצות הברית לנשיא שהוא בחיר לבם ודעתם של הבחורים: אולם גם לא כפי שהרועו להיטלר.

ודאי שישנם הבדלים אישיים בין מהרגי הצמרת הקומוניסטית. במקרה התמורה האוקס'וברית של גומולק בפולין אף ראינו ששינוי בצמרת הביא — לפחות כחות צדק — לשינוי בקו כלפינו וגם כלפי הנץ. ההבדלים האיר

שיום אם כמזג אם בדעה, יש בהם כדי להאט או להחיש תהליכים מסוימים, אך חלילה לו למערב לטעות בכך ליתחם כל השביות מבר' עת לגבי המשטר. המשטר הנאצי היה בנוי על דיקטאטורה אישית של היטלר. אף המשטר של הריפובליקה החמישית בצרפת בנוי על אישיר ות הגדולה והטראגית של הדגול ילמוטט עם התמטותו המדינית או הפימית עם היעלמו, לא כן הדיקטאטורה הקומוניסטית.

ודאי שחרושצ'וב הוא דיקטאטור וכדור הארץ נמצא בידיו ממש. אלא שדבר זה אינו ניתן לגיון כלל מה שהוא איראציונאלי בשרשיו ניתן לגיון, והקומוניזם הוא ראציונאלי הישר ראציונאלי בשרשיו, בנוסם בפירותיה ועדיין לא ברור לגמרי מה מסוכן יותר. היטלר החזיק — באותה ארקאטורה צבאלינית — את כדור הארץ בקצה אצבעו. זה היה מסוכן מאוד, אך כסופו של דבר לא רק מנחתו, כי אם גם אבסורדו ובלתי אפשרי לאורך ימים. הרושצ'וב לא על קצה אצבעו מחזיק את כדור הארץ. בשתי ידיו החובת, כשהוא עומד לא על שתי רגליו בלבד, כי אם על גבי פיראמידה מפלגתית איתנה ועל קרקע של השקפת עולם והואריות וצרכים ריאליים, גם רצויים או לא, לא על עניין סובייקטיבי וזה שונה מאד לארץ, אך ריאליים, ועל כן גם חגון העתיד שהוא מחוץ בפני מפלגתו לעשרים שנה פניה לא רק לרצונותיהם של מאות מיליונים — ולמה לא? הכל הנם! — כי אם גם אינו נטול אפשרות הנשמה בעזרת ארצות הסביב, ממצאי המוח האנושי וכוח האדם הבלתי מוגבל הודות למשטר הקיים שם.

אחבת הרושצ'וב האינדיוואלי וביותו הרוחני הטבוע בבני הערפם רצון חופש הלאומי המלא הסבוע בעינים רבים, אחרון חופש: להחשבון קיהודי המיוחד שיש לנו, עם המשטר הקר

מוניסטי בכלל וזה הסובייטי בפרט, מבחינת העם היהודי ומבחינת ישראל, כל אלה אסור שיפועתו את זמרת האמת של הדיקטטורה הקר מוניסטי לראותה כפי שאולי היה רצוי לנו שתהיה, פמשטר עריצות ושרירות של אדם אחד. חאב שלטון ומרצון יריבים. אולי היה מטוב שכך יהיה, אלא שאין זה כך. ארבעים וחמש שנים מחכה העולם הליבראלי להתמור סעות המשטר הקומוניסטי מבפנים, בגלל היותו משטר של דיקטאטורה ועריצות. ואין הוא מתמטט, אדרבא, הוא מתמשש על ארצות רבות אחרות, אף כי עמיתן וידועות פרק בתול' ודת השיריו הסטאליניסטי. יש קולקטיבי, יש קארוים של המנהג, ישנה תורה שמאמינים בה, שמתמחים אותה, יש גם הרבה הכחה מעשית בדרך הגשמתה וכל אלה חזקים כל כך שפאף ססיות והתמטבות של פלוגי אלמניו נשאלים יתר על כן: לא רק הגיון והתמטבות לשעה נבצלים, כי אם אף — הפלא ופלא של משטר סובייטי לעת פחה — אף קול אינדיוואלי ליספי מוחה ומתריס בקולו של ייבושונקו זה נטבל, נטבל, עד אשר לא יוכח שאין הוא בודד, שיש לו עורך ללב הזה, ואו — נוסח יתכן שהמשטר יודיע שחופש נוסח ייבושונקו נטבן מסוכן יותר מדיקטאטורה נוסח סטאלין, ויבוא שיהוד רטוב או יבש עם או קר.

התפרצות לדלת מתרחש?

לא דווקא. ייתכן שלגבי הקומוניזם וברייהם דלת ההבנה התגון המשטר הוא כביכול האידיאל שהוא ובמקום שהוא מתוחה כבר היום לריבים. אך לגבי המשטר ולגבי קבוצות קרובים אל יותר עדיין הדלת מנוגדת הרשית וכשאומרים "דיקטאטורה" חללים לראות מצב ריאלי, תנאים וצרכים ואידיאות ותורות ומסגרות רואים רק עריצים מטורפים ושריוותיים ומצוות הסגר ומסקידורמות סטוינים. אין שואלם עוד על המה רואים רק את האין.

כל הכבוד לארץ נחוח והאטה.

בתנאי שסופו אינו אכ"ה.

מן הראוי שתבוננו בכך יפה במערב התרד עני המורתו יתן הראוי שתבוננו בכך עוד יותר אנחנו מרועים בטאלע עם ישראל בארץ ישראל.